

stolica/ **zid**

radionica studenata akademije
primijenjenih umjetnosti
sveučilišta u rijeci i umjetničke
akademije sveučilišta u splitu

21. do 26. veljače 2011. u splitu

o radionici

Nakon prvog dijela Studentske radionice pod nazivom *Nevidljivo/Materijal*, koja se na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci održala u prosincu 2010. godine, 21.—26. veljače 2011. godine, održan je i drugi dio radionice, pod nazivom *Stolica/Zid*, i to na Umjetničkoj akademiji u Splitu.

Na radionici je sudjelovalo četrnaest studenata, od kojih sedam riječkih (Ivana Butković, Dragan Kordić, Damjan Kovač, Dragana Kružić, Robert Maloić, Boris Sekulić i Dino Topolnjak) i sedam split-skih (Krešimir Barić, Domagoj Burilović, Marin Krstić, Vilma Reljić, Maja Suvaljko, Tino Vuković i Tina Vukasović), a vodili su je, profesori: Gorki Žuvela, Viktor Popović, Jadranko Runjić, Emilija Duparova i Igor Eškinja.

Na dogovorenu temu, realizirano je dvadeset i pet radova, koji su potom izloženi u galerijskom prostoru Podruma Dioklecijanove palače, od 26. veljače do 12. ožujka 2011. godine.

Studenti su za promišljanje i produkciju svojih radova koristili prostore Umjetničke akademije, prostore samoga grada, te prostore smještaja u hostelu *Golly & Bossy*, a jedan dio radova realiziran je u Brodogradilištu Split, i u suradnji sa Institutom Jadranskih kultura. Svi radovi odražavali su otvorenu znatiželju i propitkivanje dogovorene teme, iz različitih određenja prema shvaćanju pojma, sadržaja i konteksta pa su i u realizaciji korišteni razni materijali, načini i tehnike, od klasičnih, eksperimenata, medija, objekata te instalacija.

Razmjena studenata i profesora, ovakvim vidom suradnje, u konačnici pobuđuje entuzijazam, sinergiju različitosti u pristupima, osobnostima i okolnostima, ostvaruje dijalog i pospješuje interakciju, kao dragocjeno iskustvo koje je nedvojbeno potrebno poticati i afirmirati.

akademija primijenjenih umjetnosti sveučilišta u rijeci

studenti: Ivana Butković / Dragan Kordić / Damjan Kovač / Dragana Kružić / Robert Maloić / Boris Sekulić /Dino Topolnjak

mentori: Emilija Duparova / Igor Eškinja

ivana butković

Anatomija, instalacija

U prostor je postavljena konstrukcija od kostiju i mesa, koja svojom organskom materijom ima predispoziciju da se oblikom mijenja i transformira. Životinje koje su bile dozvane mirisima unutar ove organske skulpture, snimane su kamerom koja je taj materijal stavila u novi odnos. Postavljanjem ove jestive stolice u određene uvjete, insceniran je čin hranjenja. U kontaktu s prirodom, svaki samoodrživi organizam sudjeluje u hranidbenom lancu, direktno se povezujući sa svim procesima koji su za to odgovorni.

dragan kordić

Bez naziva, instalacija

Rad se sastoji od ribarske niti (flaksa), komadića stiropora nanizanih na niti te neonske UV lampe.

Unutar jednog od hodnika u podrumima Dioklecijanove palače postavio sam instalaciju pokušavajući odgovoriti na zadanu temu te antički prostor sukobiti sa suvremenim materijalima (UV, stiropor, flaks).

damjan kovač

Krvave su ruke materijalističkog prijestolja, instalacija

Rad prikazuje ono što na žrtvenom oltaru smrti ostavljaju oni koji su život posvetili utrci za moći i materijalnom. Stolica koju rad predstavlja je metaforička, sveprisutna kušnja ljudskog bića.

Korišten je materijal: gumene rukavice, kamen u obliku srca i zgrušana krv.

dragana kružić

Glavom kroz zid, objekt

Izreka “glavom kroz zid” pretpostavlja ljudsko stremljenje prema cilju bez razmišljanja-srčano. Stolica kao simbol socijalnog dosega i statusa pojedinca u društvu pretpostavlja sigurnost u postizanju životnih ciljeva. Zid pretpostavlja prepreku, problem (materijalni ili imaginarni), a stolica siguran način za njegovo savladavanje.

Time, instalacija

Novac kao simbol moći zakopan je u blatu. Zemlja (blato) predstavlja simbol maternice, izvora svih stvari. Percepcija novca i moći kao izvora svih stvari, kritika je postojećem društvu kojemu je stjecanje materijalnog temeljna vrijednost.

robert maloić

Rupa, instalacija

Udostojio se jednog dana jedan čovjek. Svi su mu povjerovali. Umjesto da čučne u grm da bi obavio nuždu kao svaki drugi čovjek, taj je naredio. Od tada taj čovjek sjedi kad obavlja nuždu. Nastade humanost-karakteristika ponašanja koju posjeduje samo čovjek (eng. Human).

Kako je humana ideja o jednakosti svih ljudi, počese svi sjediti kad obavljaju nuždu. Ideja o jednakosti nije uspjela zaživjeti u potpunosti, pa se dogodilo da su „svi ljudi“ postali oni do kojih je bilo stalo(?) onima, koji su stvorili humanost. Oni koji tamo ne pripadaju, ne postoje.

Nakon mnogo godina zbog silne humanosti od žeđi umiru oni koji ne postoje, dok „svi ljudi“ nakon obavljanja nužde sa 20 litara vode dnevno ispiru- STOLICU.

Izmet/govno/drek nikada nije bio stolica.

Nikada nije bio dostojanstven i još uvijek smrdi, bio ljudski ili pseći. Sramim se što sam čovjek, jedan od „svih“, a ne što moje govno smrdi.

boris sekulić

A da opet bude dobro, instalacija

Jednu klasičnu školsku stolicu rastavio sam i napravio deset malih stolica i to tako da su svi dijelovi ostali iskorišteni, te se nisu dodavali novi, dakle, od postojećih dijelova jedne stolice, presložio sam ih u deset manjih, raznih veličina.

Vodila me misao "stolica u društvu", položaja u društvu. Koliko jedno "veće" mjesto zauzima "manjih". Također i situacija s malim obrtnicima, dućančićima koji su nestali zamijenjeni velikim trgovačkim centrima, a kad bi se ponovno raspodijelili i presložili u male - "a da opet bude dobro"...

dino topolnjak

Capita aut navia-Pismo ili glava, instalacija

Rad je prezentiran objektom stolice, na koju zlatnim apliciram latinsku izreku. Na naličju postavljam skriveni papir sa određenim društvenim značenjem koje banaliziram, jer ga prepuštam oku nevidljivom. Time se poigravam sa zagonetnim, jer promatraču ne dozvoljavma da otkrije postavljenu tajnu. Činom kockanja s pismom ili glavom, otkrivanjem ili tajnom, propitujem vlastitu dilemu.

emilija duparova

Jumping, instalacija

igor eškinja

Bez naziva, instalacija

umjetnička akademijma sveučilišta u splitu

studenti: Krešimir Barić / Domagoj Burilović / Marin Krstić / Vilma Reljić / Maja Suvaljko / Tino Vuković / Tina Vukasović
mentori: Viktor Popović / Jadranko Runjić / Gorki Žuvela

krešimir barić

Bez naziva, objekt

domagoj burilović

Gravitacija, instalacija

Nasljedstvo socijalizma integrirano u neoliberalni kapitalizam stvara birokratsko društvo s izgrađenim sustavom pozicija. Pozicije postaju same sebi svrha. Nositelji pozicije postaju nošeni pozicijom. Dok se one utvrđuju i otežavaju, na njima odgovornosti grade fragilni naslon samo za one najlakše.

marin krstić

Bez naziva, mobil

U radu je bitan *označenik* (F. De Saussure „dijada“), mentalni pojam koji proizlazi od strane promatrača. Kako je shvaćen mentalni dio, kakvu interpretaciju ima u trenutku viđenja sjene koja „nema“ predmet, a ima volumen.

vilma reljić

Frekvencija 1, žutac, crni klot, dim./32x32cm

Frekvencija 2, željezo, guma, stetoskop, tlakomjer

Frekvencija 3, stiropor, glet, mreža, stolice

When we separate music from life , we get art.

John Cage

Kako subjekt pribavlja informacije o objektu? Kako se dogodilo da subjekt posjeduje strukturu koja mu dopušta da je u interakciji sa objektom tako da oboje zadržavaju svoj identitet?

Hans Reichenbach

Nijema rječitost premješta fraktal u frekvenciju, zato se prostor ne pojavljuje kao sustav odnosa, nego varira prema zamjeni značenja. Ne postoji linearni niz koji određuje kretanje ideje prema dimenziji, ponavljano nikad nije ponovljeno.

Odsustvo je determinirano.

Frekvencija je transfer linije koja je obrnuta od jedinice vremena. Stvara li dinamika potencijalnu razliku? Generira li subjekt polaritet? Praznina je pitanje strukture kao jedine vidljive pojavnosti koja proizlazi iz realnog kao neiskazivog. Kako se ponaša misao kada se nalazi u odsustvu praznine? Struktura se ponavlja tako da se događa podstrukturiranje kao kontra intuitivan proces, ali na način da se ponavljanjem umanjuje entropija.

Prostor nije sustav odnosa jer je vrijeme predodžba.

Ono udaljeno *tu* je proces integriranja. Komunikacija se događa jedino na relaciji da ne ostaje u zamišljenim proporcijama.

Danka, stolica, statistike o materijalu

maja suvaljko

Bez naziva, instalacija

tino vuković

“STOLICA” na kojoj je “SJEDIO” ON

Priroda, kao nešto što je postojalo i prije naše patvorene vizije nje same. Prije naše “želje” za identitetom, prisvajanjem iluzionih zasluga. Prije naše fascinacije njenom tajnovitošću/složenošću. To je onaj nespoznajni sklad kojem se intuitivno krećemo.

stolica kao govornik/medij prenošenja: intencija

stolica kao sugovornik: promatrač, konzument, publika

tina vukasović

Razgovori, instalacija

Dvije stolice sam napravila od ogledala, jasno određene i jednostavne forme, a postavljene su jedna nasuprot druge. Stolice u ovom radu postaju simbol za ljude, koji se odražavaju, ogledaju reflektiraju kako jedan u drugom tako i naspram okoline. One su, iako statične, u interakciji jedna s drugom. Spoznaja i razumijevanje drugog, spoznaja samog sebe te stalno preispitivanje kroz razgovore vode do ispunjenosti i zadovoljstva. Iako se odražavaju jedna u drugoj, nisu kopije jedna druge. Razgovor koji nije nužno iskaziv riječima se, nadam se, uspio odraziti u ovim stolicama.

